

Sygn. akt: I C 546/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Osowicki
Protokolant:	maszynistka Paulina Barwińska

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa **J. G.**

przeciwko (...) w W.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

- zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda J. G. kwotę 13.500,00 zł (trzynaście tysięcy pięćset złotych) tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi, a od 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda J. G. kwotę 3.656,00 zł (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi, a od 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- w pozostałym zakresie powództwo oddala,
- koszty procesu znosi wzajemnie.

Sygn. akt I C 546/13

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda J. G. wniósł przeciwko pozwanemu (...) w W. o zapłatę kwoty 27.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę ból i cierpienie na skutek wypadku, który miał miejsce w dniu 24.11.2012 roku i kwoty 3656 zł tytułem kosztów opieki z ustawowymi odsetkami od 19.04.2013 r. oraz o zwrot kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 24 listopada 2012 r, w miejscowości J. gm. C., kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), M. W., naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że na łuku drogi w lewo nie dostosował prędkości zapewniającej panowanie nad kierowanym pojazdem, co doprowadził do zjechania na przeciwległy pas ruchu i zderzenia czołowego z prawidłowo poruszającym się z naprzeciwka samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). Na skutek wypadku powód będący pasażerem samochodu marki O. (...) doznał obrażenia ciała. Pojazd sprawcy wypadku w dacie zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Na mocy decyzji strony pozwanej z dnia 25.02.2013 r. na rzecz powoda zostało wypłacone 3 000 zł tytułem bezspornej kwoty zadośćuczynienia. Kolejną decyzją z dnia

18.04.2013 r. pozwany przyznał łączną kwotę 6 500 zł tytułem zadośćuczynienia. Powód na skutek wypadku doznał obrażeń ciała w postaci: urazu okolicy czołowo – skroniowej lewej, złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej, złamania kostki bocznej podudzia prawego, stłuczenia lewego kolana. W wyniku przedmiotowego wypadku powód doznał obrażeń ciała, które były źródłem zarówno dolegliwości bólowych o silnym natężeniu, jak i ograniczenia ruchomości. Powód wskazuje, iż przez okres kilku miesięcy nie był w stanie samodzielnie j w pełni funkcjonować. Wymagał pomocy przy wykonywaniu czynności życia codziennego.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z 26.08.2013 roku Sąd Rejonowy w Człuchowie Wydział I Cywilny zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 27.000 zł tytułem zadośćuczynienia i 3656 zł tytułem kosztów opieki i koszty procesu, zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu pozwany zakład ubezpieczeń (...) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W sprzeciwie pozwany zakwestionował zasadność roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości. W ocenie pełnomocnika pozwanego wypłata powodowi kwoty 6.500 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, stanowi sumę odpowiednią w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. przy uwzględnieniu rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda. Powód uchybił ciężarowi dowodu na nim spoczywającym zgodnie z art. 232 k.p.c. i nie udowodnił rozmiaru doznanej krzywdy, uzasadniając dopłatę żądanej kwoty w wysokości 27.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Powód w niniejszym procesie nie wykazał że poniósł w rzeczywistości jakiegokolwiek koszty opieki. W kwotach określonych w pozwie. Dodatkowo pozwany podnosi, że powód nie udowodnił potrzeby świadczenia opieki na jego rzecz w wymiarze 6 godzin dziennie w okresie jednego miesiąca po wypadku, czy też w wymiarze 4 godzin dziennie w okresie następnym 2 miesięcy.

W zakresie żądania odsetek pełnomocnik pozwanego podniósł, że regułą jest, iż wymagalność roszczenia z tytułu zadośćuczynienia powstaje z chwilą wyrokowania, niezależnie od tego, czy obowiązywał wcześniej wzywany przez poszkodowanego do zapłaty. Odstępstwo od tej zasady winny uzasadniać szczególne racje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 listopada 2012 r. w miejscowości J. gm. C., kierujący samochodem marki V. (...) o nr rej. (...), M. W., naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że na łuku drogi w lewo nie dostosował prędkości zapewniającej panowanie nad kierowanym pojazdem, co doprowadził do zjechania na przeciwny pas ruchu i zderzenia czołowego z prawidłowo poruszającym się z naprzeciwka samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). Powód będący pasażerem samochodu marki O. (...) doznał obrażenia ciała w postaci urazu okolicy czołowo – skroniowej lewej, złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej, złamania kostki bocznej podudzia prawego, stłuczenia lewego kolana.

(bezsporne).

Powód wskutek wypadku doznał urazu głowy z raną płatową w okolicy skroniowej lewej, złamania w obrębie nasady dalszej kości promieniowej prawej, złamania kostki bocznej podudzia prawego i stłuczenia kolana lewego. Powód od 24.11. do 28.11.2012 r. był hospitalizowany w Szpitalu (...) w C. na Oddziale Chirurgii. Na 3.12.2012 r. wyznaczono usunięcie szwów z głowy powoda, na 17.12.2012 r. zdjęcie gipsu z przedramienia prawego a na 28.12.2012 r. usunięcie gipsu z podudzia prawego. Powodowi zalecono oszczędzający tryb życia przyjmowanie leków przeciwbólowych w razie potrzeby i kontrolę w poradni chirurgicznej.

(dowód: Karta informacyjna leczenia szpitalnego k.76-77, wskazówki pielęgniarskie k.78, dokumentacja fotograficzna obrażeń powoda znajdująca się a aktach szkody nr (...) k.3-6).

Powód wymagał opieki i pomocy drugiej osoby w takich czynnościach jak przygotowywanie posiłków, gotowaniu, podawaniu leków, robieniu zastrzyków, praniu, układaniu rzeczy, kąpieli, ubieraniu się przez 6, 8 godzin dziennie, również w nocy, przez 3, 4 miesiące.

(dowód:, zeznania świadka H. B. (1) k.90).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie II Wydział Karny sygn. akt II K 117/13 sąd uznał winę M. W. za spowodowanie zdarzenia drogowego z 24.11.2012 r. warunkowo umorzył postępowanie karne na okres 2 lat.

(dowód: akta SR w Człuchowie II Wydziału Karnego sygn.. akt II K 117/13, wyrok k.164).

W wyniku zgłoszenia szkody i przeprowadzenia postępowania (...) wypłaciło powodowi decyzją z 26.02.2013 r. 3000 zł i z 18.04.2013 r. 4.044 zł w tym 6.500 zł tytułem zadośćuczynienia i 544 zł tytułem kosztów opieki przez 34 dni po 2 godziny przyjmując stawkę godzinową w wysokości 8 zł za godzinę. .

(bezsporne , ponadto dowód akta szkody nr (...) k. 32 i 37).

Powód w chwili wypadku miał zapięty pas bezpieczeństwa.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych k.201-204).

Doznane przez powoda na skutek wypadku w dniu 24.11.2012 r. zostały wygojone, występujące ograniczenia ruchowe nie przeszkadzają w funkcjonowaniu powoda. Leczenie obrażeń powoda trwało 182 dni i zostało zakończone. Cierpienia powoda były największe po wypadku i wymagały stosowania środka przeciwbólowego tj. pyralginy, stopniowo zmniejszały się wraz z gojeniem się złamań, dolegliwości będą występowały u powoda na zmianę pogody czy po ciężkiej pracy fizycznej.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii k.124-125).

Doznany przez powoda na skutek wypadku uraz głowy nie skutkował trwałymi następstwami neurologicznymi a zawroty głowy, na które skarży się powód, mają charakter samoistny związany z dysfunkcją mózdzku i chorobą nadciśnieniową.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii i neurologii k.170-171).

Powód zgłosił do pozwanego towarzystwa żądanie odszkodowawcze 3.01.2013 r.

(dowód: akta szkody nr (...) k.23-24).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku z dnia 24 listopada 2012 r.

Pozwane towarzystwo ubezpieczeń przede wszystkim kwestionowało wysokość dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia z tytułu krzywdy, bólu i cierpienia oraz koszty opieki, twierdząc, iż wypłacone powodowi odszkodowanie w toku postępowania likwidacyjnego stanowi sumę odpowiednią w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. przy uwzględnieniu rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda.

Zgodnie art. 445 k.c., sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Użyte w przepisie pojęcie „suma odpowiednia” nie zostało w żaden sposób określone w przepisach kodeksu cywilnego. W doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i Sądów Apelacyjnych wskazane zostały kryteria, które należy uwzględnić przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć

charakter przede wszystkim kompensacyjny, dlatego jego wysokość nie może ograniczać się do zapłaty sumy symbolicznej, a stanowić powinno odczuwalną wartość ekonomiczną. W każdym przypadku w którym doszło do uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia należy rozpatrywać sprawę indywidualnie, uwzględniając doznaną krzywdę pokrzywdzonego, na którą składa się cierpienie fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi lub w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstrój zdrowia. W związku z powyższym w danej kategorii spraw nie można posługiwać się szablonami czy sztywnym schematem. Ustalając wysokość zadośćuczynienia należy uwzględnić wszystkie okoliczności odzwierciedlające doznana krzywdę, a w szczególności nasilenie cierpień, długotrwałość choroby. Jednak suma odpowiednia musi być również w tym znaczeniu, że winna być utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadającym aktualnym normom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z 22 kwietnia 1985; II CR 94/85 – nie publikowany, wyrok SN z 9 stycznia 1978; OSNC 1978/11/210, wyrok S.A. w Białymstoku z 9 kwietnia 1991r. OSAiSN 1992/5/50, wyrok S.A. w Katowicach z 3 listopada 1994r. OSA 1995/5/41)

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika bezspornie, że powód doznał urazu głowy z raną płatową w okolicy skroniowej lewej, złamania w obrębie nasady dalszej kości promieniowej prawej, złamania kostki bocznej podudzia prawego i stłuczenia kolana lewego. Powód od 24.11. do 28.11.2012 r. był hospitalizowany w Szpitalu (...) w C. na Oddziale Chirurgii. Po wypadku powoda bolała noga i głowa. Ból był normalny. Noga bolała mnie dość mocno przez ok. 3 miesiące. A głowa bolała mnie tak normalnie ok. 2 miesiące. Powód dostawał leki przeciwbólowe i zastrzyki przeciw zakrzepowe. Korzystał z opieki przy przygotowywaniu posiłków, gotowaniu, podawaniu lekarstw, robieniu zastrzyków, praniu, układaniu rzeczy, kąpeli, ubieraniu się przez 6, 8 godzin dziennie, również w nocy, przez 3, 4 miesiące.

W ocenie Sądu zeznania świadka H. B. i wyjaśnienia powoda w kwestii charakteru cierpień powoda, ich nasilenia i okresu występowania oraz wymaganej opieki i jej zakresu są wiarygodne, spójne, tworzą logiczną całość. Brak jest jakichkolwiek podstaw aby odmówić im wiary.

Powód wykazał również, że skutki wypadku w postaci bólu nogi, utykania odczuwa do dnia dzisiejszego, co znajduje też potwierdzenie w opinii biegłego ortopedy-traumatologa.

W ocenie sądu opinie biegłych z zakresu ortopedii i neurologii są fachowe, jasne i wyczerpujące. Brak jest jakichkolwiek powodów by odmówić im mocy dowodowej oraz by istniała uzasadniona potrzeba składania opinii uzupełniających.

Również trudno uznać, iż powód w jakichkolwiek sposób przyczynił się do powstania szkody, skoro z jasnej opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych wynika, iż powód, będący pasażerem samochodu, w chwili wypadku miał zapięty pas bezpieczeństwa.

Ustalając odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jaką doznał powódka Sąd brał pod uwagę wszystkie przesłanki, które powyżej zostały przytoczone. Sąd uwzględnił zarówno stopień doznanych obrażeń, a także fakt, że musiał przebywać w szpitalu, że bezpośrednio po wypadku a łączny czas gojenia, leczenia i rehabilitacji wynosił 182 dnia także do dnia dzisiejszego odczuwa skutki w postaci bólu nogi i utykania, nie jest w pełni sprawny fizycznie. Musiał korzystać z pomocy konkubentki, albowiem nie mógł wykonywać wszystkich czynności dnia codziennego, które był w stanie wykonać przed wypadkiem np. gotować, sprzątać, robić zakupy. Nie może również, tak jak kiedyś wykonywać wszystkich czynności np. chodzić na ryby. Sąd uwzględnił także fakt, że po wypadku przez okres około trzech miesięcy powód odczuwał ból głowy i nogi, miał trudności z czynnościami dnia powszedniego i musiał korzystać z pomocy osób trzecich oraz to, że musiał zrezygnować z swojej aktywności. Sąd uwzględnił też, że do dnia dzisiejszego powód odczuwa ból nogi przy zmianie pogody i kuleje oraz ma szpecącą bliznę na lewej skroni.

Sąd wziął również pod uwagę, że (...) wypłaciło powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 6.500zł. W ocenie Sądu łączna kwota 20.000 zł. tytułem zadośćuczynienia (6.500 zł. przyznane przez towarzystwo ubezpieczeniowe oraz kwota 13.500 zł. przyznana przez Sąd) nie jest kwotą wygórowaną za cierpienia jakie doznał powód i jest adekwatna

do rozmiaru krzywdy poniesionej przez powoda oraz stanowi ekonomicznie odczuwalną dla powoda wartość. Jest też adekwatna do poziomu życia powoda, który przed wypadkiem zarabiał miesięcznie 1500 zł netto.

Z drugiej strony biorąc pod uwagę wystąpienie u powoda normalnego poziomu bólu i nasilenia cierpień, oraz ich okres występowania jak i wysokość wynagrodzenia powoda i związany z tym poziom jego życia, kwota dodatkowego zadośćuczynienia w wysokości 27.000 zł w ocenie sądu jest wygórowana i nieadekwatna do stopnia nasilenia i długotrwałości cierpień powoda. Zważywszy, że rany się wygoiły a leczenie zostało zakończone a występujące ograniczenia ruchowe nie przeszkadzają w funkcjonowaniu powoda.

Wysokość zadośćuczynienia ma pełnić funkcję kompensacyjną i nie może stanowić źródła wzbogacenia.

W ocenie sądu żądanie powoda z tytułu kosztów opieki w wymiarze 6 godzin dziennie przez pierwszy miesiąc po wypadku i przez dwa kolejne miesiące w wymiarze po 4 godziny dziennie przy przejściu stawki 10 zł za godzinę, które po odjęciu wypłaconych kosztów opieki przez pozwane towarzystwo w kwocie 544 zł, wynosi 3.656 zł zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bowiem z wiarygodnych zeznań świadka H. B. (1) jednoznacznie wynika, że przez okres co najmniej trzech miesięcy po wypadku powód wymagał pomocy nie tylko przy wszystkich codziennych czynnościach tj. jak przygotowywanie posiłków, mycie, ubieranie się, sprzątanie, robienie zakupów ale również przy podawaniu leków czy robieniu zastrzyków. Należy w tym miejscu przypomnieć, iż powód miał założony opatrunek gipsowy nie tylko na lewym podudziu ale i na prawym przedramieniu, co biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe, w znacznym stopniu uniemożliwiało wykonywanie przez powoda normalnych i koniecznych czynności dnia powszedniego. Przyjęta przez powoda stawka 10 zł za godzinę, nie jest wygórowana i mieści się w granicach przyjętych wynagrodzeń za usługi tego rodzaju w powiecie (...).

Świadczenie odszkodowawcze winno być wypłacone w terminie wynikającym z art. 817 k.c. i uregulowań zawartych w art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Z okoliczności sprawy, w szczególności twierdzeń pozwanego, nie wynika, aby nie był w stanie dotrzymać 30-dniowego terminu do ustalenia okoliczności niezbędnych do wypłaty świadczenia. Należy więc uznać, że zgłoszone roszczenie pozwany winien był rozpatrzyć w terminie 30 dni (brak podstaw, aby uznać konieczności przedłużania tego okresu o kolejne 14 dni). Po upływie 30 dni od zgłoszenia roszczenia wystąpiła więc sytuacja uzasadniająca zasądzenie roszczeń odsetkowych na rzecz powódki (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 lutego 2010 roku w sprawie II CSK 434/09).

Zatem należało uznać za zasadne żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od dnia następnego po drugiej decyzji pozwanego z 18.04.2013 r. przyznającej powodowi odszkodowanie w kwocie 4.044 zł, tym bardziej, iż żądanie odszkodowawcze powoda wpłynęło do pozwanego towarzystwa już 3.01.2013 r.

Mając na względzie powyższe sąd na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. zasądził na rzecz powoda kwotę 13.500 zł z tytułu zadośćuczynienia i 3.656 zł z tytułu kosztów opieki na mocy art. 444 § 1 k.c. wraz z ustawowymi odsetkami oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc je wzajemnie.